

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820200985
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3820200985.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v spore žalobcu: B. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom O. 3, právne zastúpený Mgr. Petrom Tomom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Bôrová 446/36, proti žalovanej: A. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX-X, I., právne zastúpená JUDr. Katarínou Babjakovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Krivá 23, o zaplatenie 4.853,75 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 250,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 250,- EUR od 3.8.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu 90% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 4.3.2020 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú, na zaplatenie sumy 4.853,75 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.378 EUR od 3.8.2019 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že v období od 15.6.2017 do 16.10.2018 poukazoval na účet žalovanej (v tom čase boli partnermi zdieľajúcimi spoločnú domácnosť) peňažné sumy v sumách ako to vyplýva z priloženého výpisu z bankového účtu žalobcu, spolu vo výške 6.740 EUR. Jednotlivé poukazované sumy sa pohybovali vo výškach od 300 EUR do 440 EUR mesačne a zahŕňali nasledovné platby: Úhrady za plnenia (služby) poskytované s užívaním bytu a režijné náklady (fond údržby a opráv, správa bytového domu, elektrina, plyn, internet a televízia) sa viažu k bytu, ktorý žalobca a žalovaná spoločne užívali. Tieto náklady podľa vyjadrenia žalovanej (na pojednávaní v právoplatne skončenom konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 8C/7/2019) predstavovali mesačne: 170 EUR (spolu fond prevádzky, údržby, opráv a správa bytového domu v zmysle inkasného lístka SIPO); 30 EUR (elektrina); 5 EUR (plyn); 16,90 EUR (internet a televízia). Reálnosť uvedených nákladov vyplýva aj z podporného dôkazu, ktorým je kópia inkasného lístka SIPO, z ktorého vyplývajú mesačné náklady spojené s užívaním totožného bytu, ktorý aj priamo susedí s bytom žalovanej. Žalobca sa okrem iného finančne podieľal na chode domácnosti aj pravidelnými mesačnými splátkami žalovanej vo výške 20 EUR. Žalobca splácal žalovanej pôžičku, ktorú poskytla žalovaná žalobcovi na kúpu mobilného telefónu, mesačnými splátkami vo výške 15 EUR. Žalobca pravidelne mesačne poukazoval vo forme pôžičky sumy v rôznej výške na účet žalovanej, ktoré následne žalovaná používala na splácanie svojho hypotekárneho úveru, pričom výlučným (hypotekárnym) dlžníkom, ako aj vlastníkom bytu, ktorý bol prostredníctvom tohto hypotekárneho úveru splácaný, bola vždy žalovaná. Výška mesačných platieb žalobcu žalovanej na hypotéku žalovanej sa od 15.6.2017 do 16.10.2017 pohybovala v rozmedzí od 58,10 EUR do 198,10 EUR. Uvedené mesačné platby sú vypočítané ako zostatok po odpočítaní fixných položiek z celkovej sumy poukázanej žalobcom na účet žalovanej, v

tom ktorom mesiaci. To znamená celková mesačná platba žalobcu mínus mesačné úhrady za plnenia (služby) poskytované s užívaním bytu a režijné náklady mínus mesačné splátky žalobcu žalovanej mínus mesačné splátky na telefón. Napríklad za mesiac február 2018: 430 EUR - 221,90 EUR - 20 EUR - 15 EUR = 173,10 EUR. To znamená, že v danom mesiaci bola pôžička žalobcu žalovanej na účel splácania hypotéky vo výške 173,10 EUR. Žalobca dňa 21.12.2018 previedol na účet žalovanej sumu vo výške 250 EUR za účelom zaplataenia zákonného a havarijného poistenia na osobné motorové vozidlo. Osobné motorové vozidlo bolo zakúpené spoločne žalobcom a žalovanou, ale je vo výlučnom vlastníctve a držbe žalovanej. Žalovaná poukázala sumu 250 EUR použila na zaplataenie zákonného a havarijného poistenia na osobné motorové vozidlo, avšak od 2.1.2019 užíva osobné motorové vozidlo výlučne žalovaná. Počas trvania partnerského vzťahu žalobcu a žalovanej a užívania spoločnej domácnosti zakúpil žalobca výlučne zo svojich finančných prostriedkov televízor značky Panasonic, model TX-XXASWXXX, za ktorý zaplatil v hotovosti 399 EUR. Žalovaná sa na kúpe predmetného televízora nepodieľala žiadnymi finančnými prostriedkami, ktorý však do dňa podania žaloby má vo svojej držbe (vo svojom byte) a užíva ho. Uvedené tvrdenie vie dosvedčiť aj sestra žalobcu, ktorá tento televízor videla pri návšteve žalovanej. Žalovaná do dňa podania žaloby televízor a ani finančné prostriedky vo výške 399 EUR nevydala žalobcovi, hoci ju na to žalobca v minulosti viackrát vyzval. Počas trvania partnerského vzťahu žalobcu a žalovanej a užívania spoločnej domácnosti zakúpil žalobca výlučne zo svojich finančných prostriedkov aj autochladničku značky ECG, model Q za ktorú zaplatil platobnou kartou z vlastných finančných prostriedkov na svojom bankovom účte sumu vo výške 75,90 EUR. Žalovaná sa nepodieľala žiadnymi finančnými prostriedkami na kúpe predmetnej autochladničky, ktorú do dňa podania žaloby má vo svojej držbe a ktorú dlhodobo užíva. Žalovaná do dňa podania žaloby autochladničku a ani finančné prostriedky vo výške 75,90 EUR nevydala žalobcovi, hoci ju na to žalobca v minulosti viackrát vyzval. Na základe vyššie uvedeného si žalobca uplatňuje voči žalovanej nárok na zaplataenie sumy v celkovej výške 1.886,15 EUR, sú to spolu úhrady za plnenia (služby) poskytované s užívaním bytu a režijné náklady, ktoré žalobca uhradil za žalovanú počas spoločného užívania bytu. Nakoľko žalobca a žalovaná v danom období zdieľali spoločnú domácnosť, pričom úhrady za plnenia (služby) poskytované s užívaním bytu a režijné náklady uhradil v plnej výške žalobca, tak ako to vyplýva z priloženého výpisu z účtu žalobcu, má žalobca nárok na vrátenie polovice uhradených platieb, čo predstavuje sumu 1.886,15 EUR (vypočítanú ako polovica súčtu úhrad za plnenia (služby) poskytované s užívaním bytu a režijných nákladov, násobená 17-timi mesiacmi; $((170 \text{ EUR} + 30 \text{ EUR} + 5 \text{ EUR} + 16,90 \text{ EUR}) / 2 \times 17 = 1.886,15 \text{ EUR})$). Žalobca vyzval žalovanú na vrátenie týchto úhrad na súdnom pojednávaní na Okresnom súde Prievidza dňa 1.8.2019, žalovaná však ani do dňa podania tejto žaloby žalobcovi uvedené nesplatila. Žalobca a žalovaná sa nedohodli na splatnosti uvedenej sumy, a preto sa aplikuje ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka, na základe ktorého sa suma stala splatnou dňa 2.8.2019 (deň nasledujúci po tom, ako žalobca žalovanú o plnenie požiadal na súdnom pojednávaní na Okresnom súde Prievidza dňa 1.8.2019). Žalobca si ďalej uplatňuje nárok na vrátenie sumy v celkovej výške 2.242,70 EUR z titulu vrátenia pôžičky na splácanie hypotéky. Keďže žalovaná je výlučným vlastníkom bytu a dlžníkom z hypotekárneho úveru viažuceho sa k tomuto bytu, neexistoval právny titul, na základe ktorého by žalovaná mohla požadovať od žalobcu splácanie tohto hypotekárneho úveru. Žalobca pravidelne mesačne poukazoval vo forme pôžičky sumy v rôznej výške na účet žalovanej, ktoré následne žalovaná používala na splácanie svojho hypotekárneho úveru. Žalobca takto konal v úmysle dočasne finančne podporiť žalovanú. Žalobca vyzval žalovanú na vrátenie poskytnutej pôžičky na súdnom pojednávaní na Okresnom súde Prievidza dňa 1.8.2019, žalovaná však ani do dňa podania tejto žaloby pôžičku žalobcovi nesplatila. Keďže sa žalobca a žalovaná nedohodli na splatnosti uvedenej sumy, stala splatnou dňa 2.8.2019, t.j. deň nasledujúci po tom, ako žalobca požiadal žalovanú o plnenie. Žalobca si ďalej uplatnil nárok na zaplataenie sumy v celkovej výške 250 EUR z titulu bezdôvodného obohatenia, ktorú žalovaná použila na zaplataenie zákonného a havarijného poistenia osobného motorového vozidla vo výlučnom vlastníctve a držbe žalovanej. Vozidlo je užívané od 2.1.2019 výlučne žalovanou. Napokon si žalobca v žalobe uplatnil nárok na zaplataenie sumy 399 EUR z titulu bezdôvodného obohatenia a to vo výške kúpnej ceny televízora, ktorý zakúpil žalobca a je v držbe a výlučnom užívaní žalovanou a zaplataenie sumy v celkovej výške 75,90 EUR, rovnako z titulu bezdôvodného obohatenia a to vo výške kúpnej cenu za autochladničku, ktorá je v držbe a výlučnom užívaní žalovanej. Celková výška pohľadávky, ktorú žalobca eviduje voči žalovanej z titulov zaplataených úhrad za plnenia (služby) poskytované s užívaním bytu a režijných nákladov, poskytnutej a nevrátenej pôžičky a z bezdôvodného obohatenia je 4.853,75 EUR. Je vypočítaná ako súčet nasledovných súm: 1.886,15 EUR + 2.242,70 EUR + 250 EUR + 399 EUR + 75,90 EUR. Žalovaná napriek opakovaným výzvam žalobcu odmieta plniť čo i len časť žalovanej pohľadávky a zároveň prerušila so žalobcom akúkoľvek komunikáciu. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania od 3.8.2019 zo sumy 4.378 EUR, t.j.

neuplatňuje si úrok z omeškania zo súm 399 EUR a 75,90 EUR, ktoré tvoria nárok na bezdôvodné obohatenie.

2. Súd doručil žalobu žalovanej. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že žalobu považuje za nedôvodnú a neopodstatnenú. Uviedla, že je nesporné, že so žalobcom žili spoločne v partnerskom zväzku, v spoločnej domácnosti aj s maloletým synom žalovanej a tento vzťah bol založený na citovom puto, vzájomnej dôvere a vzájomnej pomoci. Zo správania a pohnútok žalobcu a žalovanej je možné vyvodiť, že medzi nimi bola uzavretá ústna dohoda v tom zmysle, že budú viesť spoločnú domácnosť a uhrádzať náklady podľa svojich možností s tým, že taktiež budú viesť spoločnú domácnosť aj z hľadiska starostlivosti o túto domácnosť. Každý z členov domácnosti je povinný podieľať sa na chode domácnosti a to aj finančne. Žalobca a žalovaná žili v spoločnej domácnosti, teda aj výdavky na domácnosť zdieľali spoločne. Je teda nepochybné, že v rámci spoločnej komunikácie medzi žalobcom a žalovanou v čase, keď zdieľali ako partneri spoločnú domácnosť, pri riešení finančného hospodárenia v domácnosti bola jednoznačne stanovená dohoda o tom, ako formou budú obaja prispievať na chod spoločnej domácnosti. T.j. bolo medzi nimi dohodnuté platobné riešenie pravidelných výdavkov domácnosti. Čo sa týka nárokov žalobcu z titulu úhrad za plnenia (služby) poskytované s užívaním bytu a režijné náklady, z titulu splátok na chod domácnosti a žalobcom tvrdenej pôžičky na hypotéku, tak tieto vyjadrenia žalobcu sú účelové a klamlivé. Žalobca a žalovaná mali medzi sebou ústnu dohodu akou formou budú obaja prispievať na chod spoločnej domácnosti. Žalovaná nikdy nemala vôľu si od žalobcu požičiavať akékoľvek finančné prostriedky. Žalovaná po celý čas riadne pracovala, mala svoj príjem, z ktorého uhrádzala prakticky všetky náklady a výdavky na domácnosť, a to od stravy až po nákup oblečenia aj pre žalobcu. Nebola teda odkázaná brať si akékoľvek pôžičky od žalobcu. Navyše príjem žalobcu bol podstatne nižší, než bol jej príjem. Žalobcom poukazované vklady boli na účely spoločnej spotreby, spoločných potrieb v domácnosti ako aj na úhradu rôznych výdavkov žalobcu, či už išlo o osobné záväzky žalobcu, splátky, sporenie a rôzne individuálne výdavky žalobcu. Žalovaná sa so žalobcom nedohodla na poskytnutí pôžičiek a na povinnosti žalovanej vrátiť predmet pôžičky. Medzi stranami sporu teda nikdy nevznikol záväzkovo-právny vzťah z titulu zmlúv o pôžičke. Absentovala akákoľvek vôľa žalovanej takého zmluvy so žalobcom uzavrieť. Čo sa týka tvrdení žalobcu ohľadom splátok na mobilný telefón, televízora a autochladničky, tieto skutkové tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravde. Samotná žalovaná uzatvorila zmluvu o pôžičke. 4608125950 na mobilný telefón vo výške 600 EUR, o čom svedčí priložená zmluva o pôžičke. Žalobca tvrdí, že žalovaná mu do dnešného dňa nevydala televízor a autochladničku, napriek tomu, že ju k tomu v minulosti viackrát vyzýval. Žalobca však nepripojil žiaden listinný dôkaz preukazujúci, kedy a akým spôsobom žalovanú vyzval na vrátenie týchto vecí. Uvedené veci žalovaná nemá v držbe a nenachádzajú sa u nej. Televízor bol reálne kupovaný v roku 2014, kedy ešte žalobca a žalovaná neboli v partnerskom vzťahu a nežili v spoločnej domácnosti. Autochladničku si žalobca vzal zo spoločnej domácnosti, keď sa z nej odsťahoval. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť.

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadril.

4. Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom strán, výsluchom svedkyne a listinnými dôkazmi.

5. Žalobca na pojednávaniach uviedol, že so žalovanou netvorili spoločnú domácnosť. Chodil tam len prespávať. Asi rok a pol. Nemal tam trvalý ani prechodný pobyt. Žalovaná ho využila na to, aby mohla splácať splátky hypotéky. Chladničku si so sebou nezobral. Stravoval sa v práci a ošatenie som si kupoval sám. Žalovanej platil hypotéku, aj nejakú časť inkasa, keďže tam chodil prespávať. Tie splátky, to riešili v predchádzajúcom súdnom konaní a O2, to bolo tých 15 EUR. Suma 15 EUR bol jeho paušál, peniaze posielal žalovanej, keďže žalovaná pracuje v O2. On mal okrem tohto telefónu aj firemný telefón. Akontácia, ktorú žalovaná spomínala, o tej nič nevie. Autochladničku a televízor si so sebou pri sťahovaní nebral. Nepovažoval to za dôležité, keby sa žalovaná nezachovala tak, ako sa zachovala. Žalobca u žalovanej prespával, víkendy trávil doma. So žalovanou boli milostní partneri. Žalobca nevie, akú čiastku tvorila mesačná splátka hypotéky, žalovaná tvrdila, že je to okolo 200 EUR. Koľko peňazí žiadala, toľko jej poslal. Keď si chcel u nej dať trvalý alebo prechodný pobyt, tak s tým žalovaná nikdy nesúhlasila. Platba 250 EUR za poistenie vozidla prebehla už keď nemali so žalovanou spolu nič. Dátum tej platby vyplýva z výpisu z účtu. Žalobca bol v tom, že auto je jeho, inak by jej to neposlal. Žalovanej posielal toľko peňazí koľko chcela. Bol zaľúbený tak peniaze posielal. V byte žalovanej prespával od júna 2017 asi do októbra 2018. Vzťah ukončila žalovaná. Peniaze posielal žalovanej z lásky.

6. Žalovaná na pojednávaniach uviedla, že žalobca dostával od zamestnávateľa príspevok na cestovné, kde musel uviesť, že žije so žalobkyňou v jednej domácnosti. Teda k nej nechodil len prespávať. Mobilný telefón iPhone bol zakúpený 13.8.2016 na narodeniny žalovanej. Avšak žalobca platil sumu aj na O2 až od 19.2.2018. Žalobca sa od nej sťahoval celý týždeň. Zbral si aj televízor a autochladničku. Televízor bol kúpený v roku 2014, keď sa ešte so žalobcom nepoznali. Žalovaná nemá ani televízor ani autochladničku. Spolu so žalobcom uzatvorili životné poistenie, kde bol žalobca uvedený ako poistník a ako poistený a ako ďalší poistení boli žalovaná a jej syn. Nebola odkázaná na finančnú podporu od žalobcu, mala dostatočný príjem. Žalovaná už nevie, kedy presne sa dali dokopy so žalovaným. Predtým bývala u rodičov, už tam chodil za ňou a prespával tam. Neskôr si kúpila byt a v júni 2017 začali tvoriť spoločnú domácnosť. Chodili spolu do práce autom, chodili aj na výlety. Suma, ktorú žalobca posielal bola najprv 300 EUR, neskôr sa dohodli, že bude vyššia, keďže sa dohodli, že žalovaná bude tankovať. Tie peniaze sa používali na rôzne výdavky. Žalobca dobre vedel, na čo peniaze posielal. Žalovaná má ešte jeden účet v Prima banke, tam jej chodí výplata a odtiaľ jej odchádza hypotéka. Žalovaná nemala v minulosti finančné problémy, že by jej musel žalobca finančne pomáhať. Je samoživiteľka, vychováva syna, ale nemá finančnú núdzu. Od žalovaného prijímala také vysoké sumy preto, že žili spolu. Tvorili spoločnú domácnosť a preto sa žalobca podieľal na nákladoch. O poznámkach žalobcu vo výpisoch z účtu nevedela. Výpisy si nepozerala, pretože žalobcovi dôverovala, že splní to, na čom sa dohodli. Avšak účet, kam jej chodí mzda si kontroluje. Televízor a autochladničku neužívala. Televízor bol u nich a užíval ho jej syn. Ten televízor kúpil žalobca v roku 2014, čiže ho nekúpil do spoločnej domácnosti. V jej byte spolu so žalobcom žili od júna 2017 do konca októbra alebo začiatku novembra 2018, potom sa žalobca odsťahoval. Bežné výdavky hradí žalovaná z účtu, ktorý má v Prima banke. Vzťah ukončila ona. Účet, na ktorý žalobca posielal peňažné prostriedky je ešte z minulosti. Byt si kupovala ešte v decembri 2016, už nevie, prečo chcela, aby žalobca posielal peniaze práve na tento účet. Platby, ktoré žalobca posielal na jej účet, boli použité na bývanie, tankovanie, stravu a ošatenie. Žalovaná vtedy hospodárila so všetkými peniazmi. Aj keď žalobca predal svoje auto, poukázal peniaze jej účet. Kým boli spolu, on poslal peniaze na jej účet, a ona z toho hradila náklady na spoločné žitie. Žalovaná nevie na čo žalobca použil peniaze, ktoré mu zostali. Spoločný účet nemali, táto otázka medzi nimi nikdy ani nepadla.

9. Svedkyňa C.á, sestra žalobcu na pojednávaní uviedla, že televízor vlastnil žalobca ešte pred začiatkom vzťahu so žalovanou. Kúpil si ho ešte s predchádzajúcou priateľkou. Potom ho odniesol do bytu žalovanej, keďže ona vtedy televízor nemala. Malo to byť dočasné. Keď sa potom žalobca od nej sťahoval, televízor ani chladničku si nezobral. Chladničku si kúpil ešte pred dovolenkou v Chorvátsku, v auguste v roku 2018. Svedkyňa si to pamätá preto, že sa jej najprv pýtal, či mu takú chladničku nepožičia. Ona takú nemala a žalobca povedal, že si kúpi svoju. Žalovanú poznala, bola to bratova priateľka, poznali sa v rámci základnej komunikácie. U nej v byte bola iba raz. Žalovaná mala najprv televízor žalobcu. Potom si kúpila nový. Ten mala v obývačke, keď u nej svedkyňa bola. Chladničku vtedy nevidela, ale vie, že ju mali v Chorvátsku. Svedkyňa vie, že žalovaná žiadala žalobcu, aby jej posielal peniaze. Posielal jej veľkú sumu. Svedkyňa nevie na čo. Žalobca však hovoril, že aj na hypotéku. Posielal jej aj peniaze na svoj O2 paušál, keďže žalobkyňa pracuje v O2. Žalobca posielal žalovanej okolo 400 EUR. Svedkyňa nevie o tom, že by žalovaná vrátila niekedy žalobcovi peniaze, ktoré jej posielal na hypotéku. Žalobca hradí náklady na domácnosť u rodičov v Poluvsí. U žalovanej nemal nikdy trvalý ani prechodný pobyt. Hovoril, že vraj to žalovaná nechcela. Žalobca aj predtým často prespával u svojich rodičov. Trávil tam aj celé víkendy. Aj žalovaná so svojim synom tam trávil víkendy. Jej syn sa hrával s deťmi svedkyne. Žalobca hradil náklady aj u svojich rodičov lebo tam prespával. Chodil tam aj na víkendy. On má na poschodí čiastočne prerobený byt. Platí asi 50 - 70 EUR. Svedkyňa nevie presne koľko, ale druhý brat platí tiež toľko. A to aj keď už býva teraz v Prahe. Rodičia majú veľký dom a z toho dôvodu platia aj vysoké inkaso.

12. Súd ďalej vykonal dokazovanie týmito listinami: spis Okresného súdu Prievidza sp.zn. 8C/7/2019, platobný doklad SIPO č.l. 6, pokladničný blok č.l. 7, detail transakcie č.l. 9, pokladničný blok č.l. 10, export pohybov na účte č.l. 11, zmluva o pôžičke č.l. 38, lustrácia žalobcu v Sociálnej poisťovni č.l. 43, potvrdenie o výške príjmu žalovanej.

15. Podľa § 115 Občianskeho zákonníka domácnosť tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvale žijú a spoločne uhrádzajú náklady na svoje potreby.

13. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

13. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 458 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

14. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

14. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal

10. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

11. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Medzi stranami nebolo sporné, že v čase od 15.6.2017 do 16.10.2018 boli žalobcom poukazované sumy v rôznych výškach na účet žalovanej. Najnižšia suma, ktorá bola poukázaná bola 300 EUR, najvyššia 440 EUR, najčastejšie však išlo o čiastky vo výške 400 EUR. Sporným bol právny titul, na základe ktorého žalobca uvedené peňažné prostriedky žalovanej poukazoval.

17. Žalobca sa od žalovanej domáhal zaplata celkovej sumy 4.853,75 EUR. Tento nárok pozostával z piatich čiastkových nárokov, ktoré si žalobca uplatnil na základe rôznych právnych titulov. Súd sa každým z týchto čiastkových nárokov osobitne zaoberal.

17. Prvým bol nárok v sume 1.886,15 EUR. Išlo o polovicu platieb uhradených za plnenia (služby) poskytované s užívaním bytu a režijné náklady (celková výška týchto platieb teda bola 3.772,30 EUR). Žalobca v žalobe neuvádza právny titul, na základe ktorého sa domáha zaplata týchto prostriedkov. V žalobe však uvádza, že v období keď so žalovanou zdieľali spoločnú domácnosť, tak úhrady za plnenia (služby) hradil v plnej výške on. Z uvedeného vyplýva jeho presvedčenie, že po skončení spoločného bývania má nárok na uhradenie (vrátenie) polovice takto vynaložených prostriedkov.

18. Žalovaná sa v spore bránila tým, že so žalobcom žili spoločne v partnerskom zväzku a tvorili spoločnú domácnosť. Preto aj výdavky a náklady na domácnosť zdieľali spoločne. Uhradzovali ich spoločne podľa svojich možností a viedli spoločnú domácnosť aj z hľadiska starostlivosti o túto domácnosť. Mali medzi sebou ústnu dohodu akou formou budú obaja prispievať na chod spoločnej domácnosti. Platby, ktoré žalobca posielal na jej účet, boli podľa žalovanej použité na bývanie, tankovanie, stravu a ošatenie. Žalovaná vtedy hospodárila so všetkými peniazmi. Kým boli spolu, on poslal peniaze na jej účet, a ona z toho hradila náklady na spoločné žitie

19. Žalobca však následne, po citovanej argumentácii žalovanej, popieral, že by so žalovanou vôbec viedli spoločnú domácnosť. Tvrdil, že u žalovanej v tom období len prespával, a že v skutočnosti býval u svojich rodičov, kde sa zdržiaval najmä cez víkendy. Súd však tejto obrane žalobcu neuveril. V prvom rade uvedenými tvrdeniami žalobca poprel svoje vlastné skutkové tvrdenia, ktoré uvádzal v žalobe, kde sám tvrdí, že so žalovanou zdieľali ako partneri spoločnú domácnosť a čím napokon odôvodňoval aj prispievanie žalovanej peňažnými prostriedkami, vrátenia časti ktorých sa teraz domáha. Základným východiskom, na ktorom žalobca založil svoje nároky predsa bolo to, že so žalovanou zdieľali spoločnú domácnosť. Okrem toho, aj v predchádzajúcom súdnom konaní, ktoré sa medzi stranami viedlo na tunajšom súde pod sp.zn. 8C/7/2019 žalobca zotrvával na tvrdení, že so žalovanou tvorili spoločnú domácnosť.

20. Pojem „domácnosť“ je v ustanovení § 115 Občianskeho zákonníka vymedzený tak, že ide o trvalé spolužitie fyzických osôb, ktoré spoločne uhrádzajú náklady na svoje potreby. Takéto spolužitie je trvalé vtedy, ak objektívne zistiteľné okolnosti nasvedčujú o úmysle osôb založiť a viesť také spolužitie nie iba na prechodnú dobu. Spoločné uhrádzanie nákladov na životné potreby možno charakterizovať ako hospodárske spolužitie, pri ktorom osoby spoločne hospodária so svojimi príjmami, nie sú presne oddeľované finančné prostriedky a nerozlišuje sa, ktoré veci v domácnosti môžu tieto osoby užívať.

26. Súd preto musel posúdiť, či spolužitie žalobcu a žalovanej zodpovedá tomu, že tvorili spoločnú domácnosť. Z dokazovania vyplynulo, že žalobca a žalovaná mali spolu vzťah. V období od 15.6.2017 do 16.10.2018 trávil žalobca väčšinu času so žalovanou v jej domácnosti. Aj predmetné sumy poukazoval na jej účet z tohto titulu, že tam býval. Z dokazovania, najmä z výpovedí strán ale aj z výpovede svedkyne vyplynulo, že žalobca trávil v uvedenom období väčšinou svojho času so žalovanou. To, že mali úboštný vzťah nebolo medzi nimi sporné. Žalobca však neskôr tvrdil, že v skutočnosti býval u svojich rodičov v Poluvsí, no u nich trávil iba víkendy a prespával u žalovanej. Z výpovede svedkyne, sestry žalobcu vyplynulo, že žalobca sa síce počas víkendov zdržiaval v dome svojich rodičov, no chodieval tam aj so žalovanou a jej synom a čas u jeho rodičov teda trávil spoločne. Z uvedeného teda podľa názoru súdu vyplýva, že žalobca a žalovaná žili spolu celý čas a k rodičom žalobcu chodievali len na víkendové návštevy. Ani skutočnosť, že žalobca prispieva rodičom na chod ich domu v sumách 50 - 70 EUR nesvedčí sama o sebe o tom, že by s nimi v čase, keď bol vo vzťahu so žalovanou, zdieľal spoločnú domácnosť. Z výpovede svedkyne vyplynulo, že rovnako rodičom prispieva aj brat žalovaného, ktorý s rodičmi nebyva, keďže sa zdržiava v Prahe. Rovnako okolnosť, že žalobca u žalovanej nemal trvalý ani prechodný pobyt nevypovedá nič o tom, či viedli spoločnú domácnosť. Inštitút trvalého (či prechodného) pobytu má len evidenčný charakter a automaticky neznamena, že niekto v skutočnosti býva, resp. má (spoločnú) domácnosť na určitej adrese. Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia dospel súd k záveru, že žalobca a žalovaná viedli minimálne v období od 15.6.2017 do 16.10.2018 spoločnú domácnosť v byte žalovanej, na adrese M. XX/X, I..

27. Z dokazovania ďalej vplynulo, že žalobca sám neuhrádzal žiadne poplatky, resp. úhrady za plnenia. Poukazoval len prostriedky na účet žalovanej. Žalobca síce pri jednotlivých poukázaných platbách uvádzal v poznámke označenie týchto platieb ako napr.: „byt+hypotéka+splátky+O2“ avšak to nemalo priamy vplyv na to, ako budú tieto prostriedky napokon použité. Žalovaná v konaní uviedla, že počas spolužitia účastníkov žalobca poukazoval určitú sumu peňazí na jej účet a s týmito peniazmi potom hospodárila žalovaná. Žalobca toto skutkové tvrdenie žalovanej nepoprel. Pokiaľ žalobca tvrdil že suma 1.886,15 EUR, ktorej sa domáha, je polovicou platieb uhradených za plnenia (služby) poskytované s užívaním bytu a režijné náklady, toto svoje skutkové tvrdenie nepreukázal, pričom dôkazné bremeno zaťažovalo v tomto prípade žalobcu. Súd vyhodnotil sumy, ktoré žalobca poukazoval žalovanej len ako príspevky na spoločnú domácnosť. Keďže žalobca a žalovaná spoločne hospodárili so spoločnými prostriedkami v domácnosti, ktorú v tom čase tvorili, boli tieto príspevky aj spotrebované na chod ich spoločnej domácnosti. Preto nie je dôvod aby ich žalovaná mala povinnosť žalobcovi vrátiť a to aj napriek tomu, že ich spoločná domácnosť už medzičasom zanikla. Žaloba tak v časti o zaplatenie 1.886,15 EUR s prislúchajúcim úrokom z omeškania preto nebola dôvodná a súd ju preto v tejto časti zamietol.

19. Druhým čiastkovým nárokom, ktorého sa žalobca domáhal bola suma 2.242,70 EUR. Žalobca tvrdil, že ide o pôžičku, ktorú poskytol žalovanej, ktorá tieto prostriedky následne používala na splácanie svojho hypotekárneho úveru. Výšku tejto sumy určil žalobca tak, že od jednotlivých súm, ktoré mesačne žalovanej poukazoval, odráťal vždy v konkrétnom mesiaci sumu mesačných úhrad za plnenia (služby) poskytovaných s užívaním bytu a režijných nákladov (221,90 EUR), ďalej odráťal mesačné splátky, ktoré platil žalovanej (20 EUR) a napokon aj mesačné splátky na telefón (15 EUR). Súčet požičanej sumy teda podľa žalobcu tvoria jednotlivé sumy v rôznej výške za mesiace, počas ktorých žalobca a žalovaná spolu žili.

20. Zmluva o pôžičke je tzv. reálnou zmluvou. To znamená, že na platnosť zmluvy o pôžičke je potrebná v prvom rade dohoda zmluvných strán o prenechaní druhovo určených vecí (t.j. aj peňazí) veriteľom dlžníkovi a následne aj samotné odovzdanie týchto vecí dlžníkovi (pričom pod takéto odovzdanie spadá aj prevod peňazí na účet). Podľa názoru súdu neoddeliteľnou súčasťou takejto dohody musí byť aj určenie množstva požičaných peňazí, ktoré musí byť odsúhlasené oboma stranami. Uvedené množstvo nemusí byť určené presnou sumou, musí však byť vymedzené tak, že obe strany sú už v čase uzatvorenia zmluvy uzrozmene s tým aká bude napokon výška pôžičky, resp. je možné jej výšku v čase

uzatvorenia zmluvy vypočítať. Žalobca v prvom rade vôbec nepreukázal existenciu zmluvy o pôžičke, t.j., že by sa boli žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník vopred dohodli, že žalobca požičia žalovanej určitú konkrétnu sumu peňazí. Žalobca ako ten, kto sa domáhal plnenia zo zmluvy o pôžičke bol povinný preukázať (uniesť dôkazné bremeno), že takáto zmluva existovala. Pričom v tomto prípade nemusela mať zmluva o pôžičke písomnú formu. Existenciu takých prejavov vôle žalobcu a žalovanej, ktoré by boli smerovali k uzatvoreniu takejto zmluvy však žalobca nepreukázal. Neboli preukázané ani prípadné čiastkové dohody, týkajúce sa jednotlivých poukázaných súm. Podľa názoru súdu, pri každom takomto čiastkovom prevode určitej sumy na účet žalovanej, pokiaľ mala byť pôžičkou, musela byť preukázaná aj vôľa žalovanej, t.j. skutočnosť, že o túto sumu žalobcu žiada, pričom konkludentný súhlas žalobcu je vyjadrený následným prevodom čiastkovej sumy. Súd teda dospel k záveru, že medzi stranami nebola uzatvorená zmluva o pôžičke. Žalobca teda nemal nárok na vrátenie uvedenej sumy titulom pôžičky.

24. Pokiaľ v konaní nebol preukázaný právny titul, na základe ktorého boli žalobcom poukazované peňažné prostriedky na účet žalovanej, žalovaná by bola povinná vrátiť ich žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. Rovnako by to tak bolo vtedy, ak by žalobca preukázal, že platil za žalovanú jej hypotekárny úver alebo aspoň jeho časť. Vtedy by bolo možné konštatovať, že sa žalovaná na jeho úkor obohatila, keďže by žalobca plnil za ňu to, čo mala plniť sama. Žalobca však nesplácal hypotekárny úver priamo banke a ani nepoukazoval peniaze na účet, z ktorého bola hypotéka splácaná. Nepreukázal tiež, že by sa na splácaní hypotekárneho úveru nejako podieľal. Ako však už bolo uvedené vyššie, sumy, ktoré žalobca poukazoval žalovanej každý mesiac na jej účet vyhodnotil súd ako príspevky na spoločnú domácnosť. Žalovaná tak nemá povinnosť ich žalobcovi vrátiť a súd preto zamietol žalobcu aj v časti o zaplatenie 2.242,70 EUR s prislúchajúcim úrokom z omeškania.

21. Tretí čiastkovým nárokom žalobcu proti bola suma 250 EUR s prislúchajúcim úrokom z omeškania. Túto sumu previedol žalobca na účet žalovanej sumu za účelom zaplatenia zákonného a havarijného poistenia na osobné motorové vozidlo. Osobné motorové vozidlo bolo zakúpené spoločne, ale od rozchodu strán je vo výlučnom vlastníctve a držbe žalovanej. Žalovaná poukázala sumu 250 EUR aj použila na zaplatenie poistenia. Od 2.1.2019 užíva osobné motorové vozidlo výlučne žalovaná. Žalovaná tieto skutkové tvrdenia žalobcu nepoprela, súd ich preto nepovažoval za sporné. Prevod uvedenej sumy na účet žalovanej dňa 21.12.2018 vyplýva aj z prehľadu pohybov na účte žalobcu, ktorý pripojil k žalobe. Skutočnosť, že osobné motorové vozidlo Škoda Octavia RS je vo vlastníctve žalovanej, ktorá ho aj užíva, vyplýva aj z obsahu spisu tunajšieho súdu sp.zn. 8C/7/2019. Pokiaľ teda žalobca poukázal žalovanej peniaze, ktoré žalovaná použila na zaplatenie poistenia motorového vozidla, ktoré sama vlastní a užíva, žalovaná sa tak bezdôvodne obohatila na úkor žalobcu. Toto obohatenie získala plnením bez právneho dôvodu a je povinná toto bezdôvodné obohatenie žalobcovi vrátiť.

22. Súd preto v tejto časti žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú aby žalobcovi zaplatila sumu 250 EUR. Žalovaná nepoprela ani tvrdenie žalobcu, že ju dňa 1.8.2019 vyzval na vrátenie uvedenej sumy. Keďže túto sumu žalobcovi nasledujúci deň 2.8.2019 nevrátila, počnúc dňom 3.8.2019 má žalobca nárok aj na úrok z omeškania z tejto sumy, ktorý si aj uplatnil v zákonnej výške 5%. Súd mu tento úrok z omeškania zo sumy 250 EUR priznal.

22. Zostávajúce dva nároky uplatnené žalobou sú peňažné náhrady za hnutelné veci, ktoré podľa skutkových tvrdení žalobcu sú v jeho vlastníctve, no napriek tomu ich užíva žalovaná. Ide o televízor zn. Panasonic, za ten žiadal žalobca od žalovanej peňažnú náhradu 399 EUR a autochladničku ECG, za ktorú žalobca žiadal peňažnú náhradu 75,90 EUR. Žalobca tvrdil, že po jeho odchode z bytu žalovanej zostali tieto jeho veci v byte žalovanej a žalovaná mu ich aj napriek jeho výzve nevrátila.

23. Žalovaná poprela tvrdenia žalobcu a uviedla, že uvedené veci nemá v držbe a nenachádzajú sa u nej. Rovnako poprela, že by ju bol žalobca vyzýval na vrátenie týchto vecí.

17. Žalobca navrhol na preukázanie svojich tvrdení ohľadom hnutelných vecí vypočuť svedkyňu. Z výpovede svedkyne však vyplynulo len to, že v byte žalovanej bola iba raz a aj to tam videla už len nový televízor žalovanej, ktorý bol v obývačke. Chladničku v byte žalovanej nevidela a len z počutia vie, že ju mali mať žalobca a žalovaná na dovolenke v Chorvátsku. Súd teda konštatuje, že ani výpoveď svedkyne nepreukázala, že by mala žalovaná u seba v byte hnutelné veci patriace žalobcovi aj po tom, čo sa žalobca od nej odsťahoval.

18. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno ohľadom čiastkového nároku na zaplatenie súm 399 EUR a 75,90 EUR, súd preto jeho žalobu aj v tejto časti zamietol.

27. Súd ešte na záver uvádza, že žalobca síce v žalobe spomína aj splátky na mobilný telefón, na ktoré mal žalovanej požičiavať, vrátenia týchto splátok sa však v samotnom žalobnom návrhu nedomáhal, tento nárok teda nebol predmetom konania a súd sa preto touto sumou ani nezaoberal.

28. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

32. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 4.853,75 EUR. Súd mu priznal len sumu 250 EUR a vo zvyšnej časti, t.j. v sume 4.603,75 EUR žalobcu zamietol. Žalobca bol teda úspešný len v rozsahu 5% svojho pôvodného nároku a úspech žalovanej bol 95%. Pomer úspechu a neúspechu je teda 90% na strane žalovanej (95% - 5% = 90%). Súd preto žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu 90% trov konania. O konkrétnej výške trov konania, bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá vyšší súdny úradník tunajšieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.